Mizah

Sayın İnönü tekrar C. H. P. Başkanlığına seçildi !
— Secdeye kapanırlardı, şimdi rükû ediyorlar... Buna da şükürl

ANLAYANA

Kabir azabı

Anıt-Kabir de halka açıldı. Dün, muhterem Atatürkü makamında ziyaret ettim. Bir mürakabe anında bana buyurdular ki:

— Halk Fırkasına bu Anıt-Kabir meselesinden dolayı yersiz hücumlarda bulunuyorsunuz. Arsa meseleleri sırf bazı nüfuzluların geçimine medar olmak için ihdas olunmuştur. Yoksa biliyorsunuz ki ben sevdiğim milletimin kalbinde gömülüyüm. Öyle toprağa girecek adam değilim! Rüfekaya söyleyiniz, Anıt-Kabir meselesinde bana çektirdikleri kabir azabı artık kâfidir!

Başımıza gelenler

Muhterem İnönü, evvelâ gazetecilere sordu:

— Nasıl, yine Partiye Genel Başkan seçilecek miyim?

Gazeteciler ezbere tekrarladılar:
— Tabii Paşam!

Muhterem İnönü, seçileceğini bilmese böyle sormazdı elbet. Gazeteciler de elbet dünyanın en akılsız mahlûkları değildiler. Nitekim, bunun üzerine muhterem İnönü:

— Görüyorsunuz ki, ömrüm oldukça başımızdayım! dediler.

Bizim başımızda mı? Yoksa Halk Fırkasının başında mı?

Şarkılı roman

Amerikada şarkılı romanlar icat olundu. Romanla beraber plâk da satıyorlar. Bu usul yakında bize de gelir. O zaman kitapçılar ne yapacak?

Bu hususta fikrine müracaat ettiğimiz kitapçılardan adını saklıyan biri şu listeyi verdi:

Halide Edib'in romanlarile beraber Mevlâne peşrevi.

Esat Mahmud'un romanlarile beraber çiftetelli, kasap havası, sambalar.

Peyami Safa'nın «Cumbadan rumbaya» romanile beraber rumbalar, karyokalar.

Etem İzzet'in romanlarile beraber Şopen'in cenaze marşı!

— SİVRİSİNEK —

— Ne iyi! Tam zamanında sızdı!

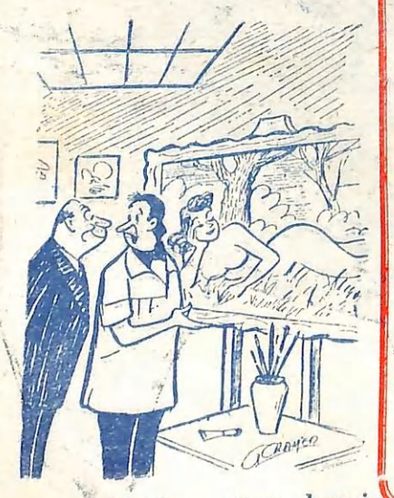

— Altı kişiye sattım; hepsinin karısı geri gönderdi!

Ramiz Gökçe

Geçim Albümü

HAZIRLANMAKTADIR. YAKINDA NEŞREDİLECEK OLAN BU ALBÜMDE:

HER VATANDAŞ GEÇİM SIKINTISINI BÜTÜN ÇIPLAKLIĞİLE GÖRECEK,

HER VATANDAŞ GÜLMEKTEN SIKINTISINI UNUTACAK,

HER VATANDAŞ NEDEN GEÇİNEMEDİĞİNİN HAKİKİ SEBEPLERİNİ ANLIYACAKTIR!

FİATI 50 KURUŞTUR

— Elimi öperken biraz uzattı, ben ne yapayım?

— Güzellik müsabakasına hakem yaptığımız hiç iyi olmadı!

Cilt 9, Sayı: 209 FİYATI 25 KURUŞ 7 Temmuz 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Nerdesin?

ÇOK şükür, Halk Partisi gitti, Demokrat Parti başımıza çıktı. Bir buçuk aydır hayırlı icraatına muntazırız. Yüzlerimizde nazik bir tebessüm... Bekleşiyoruz.

Ama, halk da amma geveze ha... Bir türlü susmak bilmiyor. Dedikoduya bilmem kulak asar mısınız? İsterseniz siz de dinleyin:

Eskiden, falanca paşa, filânca işde öyle bir vurgun vurmuş ki, derlerdi, aşçısına, şoförüne kadar hisse almışlar. Orta hizmetçisi Maçkada apartıman yaptırmış; odacısı Caddebostanında bir köşk satın almış...

Eskiden, filânca büyüğümüz meselâ 70 milyon lirasını Amerika ve İsviçre bankalarına kaçırmış; harp patlarsa, memlekette ihtilâl çıkarsa soluğu orada alacakmış derlerdi. Gün geçmez, filânca büyük, falanca muhterem zatı bir tekmede öldürür; öteki mevki sahibi, beriki muhterem adamı ortadan kaldırtır; Emvali Metrûkenin üstüne oturur, sağa sola atiyeler, bahşişler dağıtır (derlerdi!).

Yeni seçimler oldu. Öteki parti gümledi gitti. Şimdi yeni parti yeni bir programla meydanda kala kaldı... Amma halkın çenesi lâçka olmuş, durmadan işliyor. Hâlâ filânca büyüğümüzün milyonları, falancanın bankaları, arazisi, karısı, kızı, şerefi, namusu...

Peki amma, bütün bunlar ne zaman bitecek? Dedikodu fırtınası, eskisi gibi şiddetle hüküm sürdüğüne ve ortada dönen rakamlar arasında yalnız isimler değiştiğine ve hattâ bazan değişmediğine göre, sistemde, telâkkide, görüşte değişen nedir? Hani hürriyet, hani emniyet? Demokrasi nerde, inkılâp ne oldu?

Gelin de, «hep beraber söyliyelim»:

«Hasretin gönlümde lâkin kimbilir sen nerdesin!»

MİZAHÇI

Başbakan — Bayramda şu mendilleri hediye verelim de basın arkadaşları terlerini, mahkûmlar da gözyaşlarını silip bize dua etsinler!

Yeni Lâle Devri

— Radyofonik Temsil —

Spiker: Ahmet Emin Yalman.

Eseri hazırlıyan: Radyofonik temsil müteahhidi Ekrem Reşit Rey.

Teknik ârızaları temin eden: Radyo Müdürü Hasan Refik Ertuğ.

Öksüren, aksıran ve ağlıyanlar: İbnülemin Mahmut Kemal, Yahya Kemal, Behçet Kemal.

Mikrofondan gidiş sırasile oynıyanlar: Şefzade, Birinci Vali, Bayan İktidar, İmam Şemsettin Günaltay Hazretleri, Damat Şalcı Erim, Menderes, Köprülü, Koraltan.

Koro: Üniversite gençleri tarafından.

(İbnülemin Elhac Mahmut Kemal ve Behçet Kemal'in aksırmalarına refakatle Yahya Kemal öksürerek perde gazelini okur)

Gördüm ol meh düşuma bir şal atub lâhurdan
Gül yanaklar üstüne yaşmak tutunmuş nûrdan
Nerdübanlar bûsişi nermîni dâmâniyle mest
İndi bin işveyle bir kâşânei fağfûrdan.

Birinci Vali

Yanlıştı o gördüğün hayâlet
Meh zannetmekse bir felâket
Bendim bu yeşil diyara serdar
Taşlıktan inen şu Lûtfi Kırdar

(Lûtfi Kırdar'ın gümbür gümbür tekerlendiği duyulur. Yarım saatlik bir sükût)

Spiker Yalman

Teknik bir ârızaydı mel'un;
Affeyleyiniz vatan sağ olsun

Şefzade (Kırdar'a)

Lûtfettin ey asîlzade
Koydun şu araziyi mezada
Fırsat bu, deyip ucuz kapattım
Kâşâne mi işte böyle çattım
Hem Şef pederimdi çünkü âmil
«Olmaz şerefim bununla zail»
Sevdim Bayan İktidarı zira
«Tarih diyor ki bî mehâbâ»
Şefzadesin İktidar senindir
He rotlak, her diyar senindir

İmam Şemsettin Sivasi

Elbette bu sahalar senindir
Kullan, babanın malıyla birdir
Emret, sana devrolunsun âlem
Hutbeyle ezan okunsa her dem
Şefzade için değil mi lâyık?
Yıkmaksa bu şehri kasdın, al, yık!
Hattâ kıyarım nikâhı bizzat
Gel, bir de şu İktidarı sen tat!
Şefzadeyi hem görüp muazzam
Bak, sadrımız oldu gitti âzam!

Nihat Erim

Ey altı okun yekûnu miyrim
Ben kari-i ders olan fakirim
Zannetme görüp de arzuhalcı
Derler bana nam ve şanla Şalcı
Almak dileğinse İktidarı
Ben perdeleyim bütün civarı
Hürriyyeti setreden şalımla
Elhak yaparım büyük çalımla...

Şefzade

Almak mı dedin? Kolay mı almak?..
Mümkün deniyor ayazda kalmak!
Lâkin varmak için murada
Çiğner, geçerim cihanı hattâ!

Koro

Çiğnendi, yeter, varlığımız cehl ile kahre
Doğrandı mübarek vatanın bağrı sebepsiz
Birlikte bugün bulmalıyız derdine çare
Can kardeşi, kan kardeşi, şan kardeşiyiz biz!
Haksızlığın envamı gördük, bu mu kanun?
En gamlı sefaletlere düştük, bu mu devlet?
Devletse de, kanunsa da artık yeter olsun!
Artık yeter olsun bu deni zulmü cehalet!
Millet yoludur, hak yoludur tuttuğumuz yol
Ey hak yaşa, ey sevgili millet yaşa, varol!

Köprülü

Kimdir bu kadın ki bunda mahcup?

İmam Şemsettin Sivasi

İşte o kadındı sizce matlup!

Köprülü

Ey Köprülüler! Mezarda kalkın;
Son halini seyredin şu halkın!
Âlem biliyor ki bir Demokrat
Bir gün alır İktidarı elbet.

İmam Şemsettin Sivasi

Biz âciz, o galibü tüvana...

Köprülü

Gelmiş mi misali hiç cihana?

İmam Şemsettin Sivasi

Kaadir, fakat iktidarı meslûp..

Köprülü

Galip sayılır bu yolda mağlûp
Er geç alırız biz iktidarı
Siz partinize kazın mezarı...
Zira yetişir, durum çetindir;
Artık söz sade milletindir!
Söz millete düştü en nihayet,
Lâyık, bana düşse bir vezaret!

(Menderes'e hitapla)

Ecdadım hep vezirzade...
Kasdın ne bu Köprülü Fuâde?

Menderes

Kasdım mı? Veziriâzam olman...

(Kendi kendine)

Bir lâhzada parlaman ve solman!

(Köprülüye)

Ancak, soralım, peşin, Celâl'e...
Bilmem ki ne der Celâl bu hale?

Şefzade

Bir şey diyemez... Babam esasen
Vâdetti o İktidarı, resen;
Şefzadesi eyleyince arzu...

(Burada Şefzade Amerikanca bir ah çeker)

Her talibi reddederse âhu
Anlarsınız, etseniz de feryat,
Neymiş hulya, nedir hakikat...

(Zart, zart, zart! -Saat başı-)

Spiker Yalman

Teknik bir ârızaydı mel'un;
Affeyleyiniz, vatan sağ olsun!

Koraltan

Bir kerre de İktidara sorsak...

İmam Şemsettin Sivasi

Elbette olur bırakşak ortak
İkbaline zurnacı, davulcu!
Kız kendine eş seçer mi yahu?

Koraltan

Allaha şükür; Bayan, münevver,
Olgun bir İktidara benzer..
Gel yavrum, gel...

Bayan İktidar

Helo... Hav ar yu?

Koraltan

Ey sevgili, dilber, ince yavru!
Bak, şunlar talib-i nikâhın...
Artık dinecektir âhü vahın!
Sen seç... Şefzade hayli zengin..
Bay Adnan Menderes'se, dengin!

Koro

— Hicazkâr makamından —

Mâni oluyor halimi takrire hicabım
Üzme, yetişir, üzme, firakınla harabım...
Mahvoldu sükûnum, beni terkeyledi hâbım,
Üzme, yetişir, üzme, firakınla harabım!

İktidar

Halk Partisinin yetişti cevri
Gelsin bir başka Lâle Devri!
Onlar, küpü doldurup taşırdı..
Her an benden uzaklaşırdı
Yapdıkları, yapmadıklarile...
Her sözleri bir yalan ve hiyle,
Her işleri, kendi işleriydi.
En genci otuz asır geriydi
Cumhuriyyet idaresinden.
Kestimdi ümidi, çaresinden,
İmdadıma koştunuz o anda...

Menderes

Sandım ki güzelliğin cihanda
Bir saltanatın güzelliğiydi...

Koraltan ve Köprülü

(Gülbank ile)

Mevsim iyi, kâinat iyiydi..
Bir aşk oluverdi aşinalık...

İktidar

Aylarca hayal içinde kaldık..
Göçtük cennetli bir diyara..

Menderes

En sonra kavuştuk İktidara!

(Tekmil oyuncuların neş'eli bağırışmaları arasında)

Şefzade

(Matemzede delikanlı aşağıki gazeli okur)

Beni candan usandırdı cefadan yâr usanmaz mı?
Felekler yandı âhımdan, muradım şem'i yanmaz mı?
Değildim ben sana mail, sen ettin aklımı zail
Bana küfreyliyen gafil seni gör geç utanmaz mı?
Bu âşık rindü şeydadır, tamamen halka rüsvadır
Sorun ki bu ne sevdadır, bu sevdadan usanmaz mı!

Gelecek temsil:
Ramazanda Şehzade âlemleri...

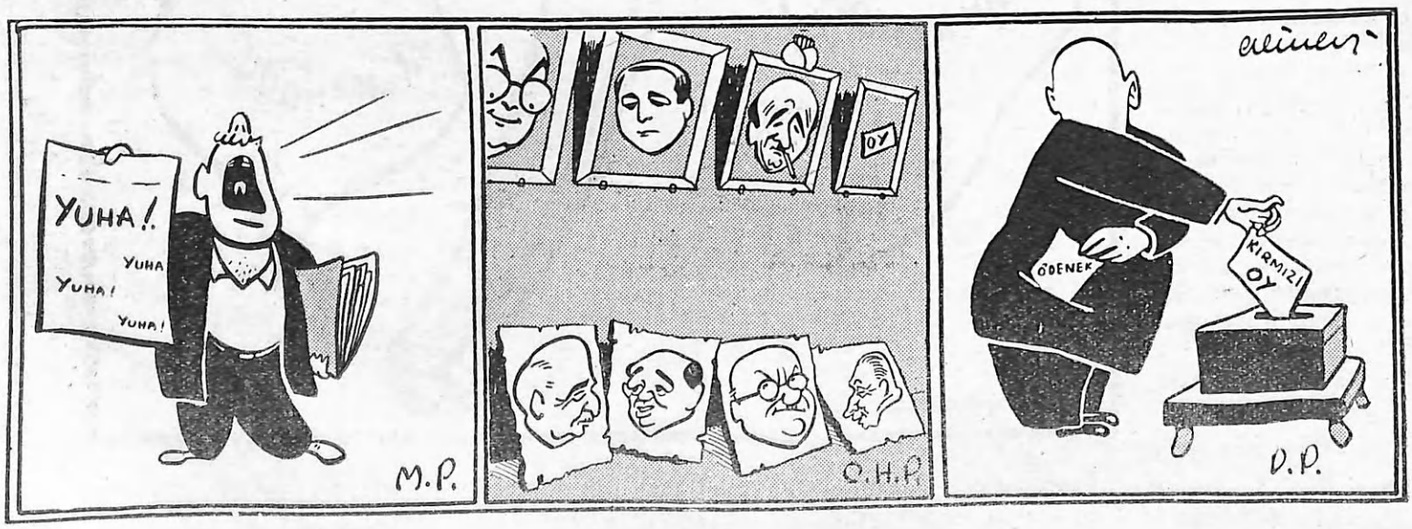

Partilerinden arta kalan!

Neticenin başlangıcı!

GÖZÜMÜZ AYDIN!

Ulaştırma Bakanı Tevfik İleri, Denizcilik Bayramı dolayısile İstanbulda bulunurken bir muharririmiz kendsiine istikbale ait tasavvurları ne olduğunu sormuştur. Tevfik İleri:

— En mühim tasavvurumuz, seleflerimizin eserine devam etmektir. dedikten sonra ilâve etmiştir:

— Ezcümle, helikopterlerin posta nakliyatında faydası müşahede olunduğundan bu kere Fransaya Mongolfiye tipi balon sipariş ettik. Yeni Mongolfiye balonları gelince artık istikbale ait projeler kurmakta güçlük çekmiyeceğiz ve icabı halinde bu balonları her renge boyayıp kullanacağız!

SUDAN İKRAMLAR

Deniz yarışlarının teknik neticelerini bildiriyoruz:

300 yolcu için koskoca Ordu vapuru tahsis olundu.

Misafirlere belki tasarruf maksadile, belki mübarek ramazan şerefine birer bardak soğuk su ile sudan mamul limonata ikram edildi.

Denizyolları Müdürü Cemil Parman, yakın tanıdıklara hususi ikramlarda bulundu.

Yarışlar biter bitmez tenteler sökülerek misafirlere güneş banyosu da lûtfedildi.

Böylece Deniz Bayramı neşeli geçti!

— Dersi ezberliyorum diye beni kandırdı, meğer yüzünden çalışıyormuş!

İLÂN

İstanbul Sergisi Komiserliğinden:

Montemar İspanyol revüsünün bazı temsillerde sanatkârları kâfi gelmediğinden bir ay müddetle artist alınacaktır. Revüye ayrılan on sekiz bin lira tahsisatın bir ucundan tutmak istiyen Sulukule sakinlerinden Hüdayi nâbit sanatkârların komiserliğimize acele müracaatları.

Akşam Postası gazetesinden:

Gazetemiz hiçbir zaman birinci baskı neşriyatı yapmadığından, bademe adını «İkinci baskı»ya çevirmiye karar verdik. Esasen öyle intişar etmekte olduğu cihetle berayi malûmat ilân ediyoruz.

MEKTEP FIKRALARI

M. Zeki Pakalın tarafından neşredilen bu eser her cihetçe zevkle okunan güzel bir fıkradır. Her eve girebilir. Tavsiye ederiz.

BİR OYUN OYNANIYOR!

Devlet Tiyatrosu artistleri tarafından Ses tiyatrosunda bir oyun oynanmaktadır. Bu oyunda: Localar yârâna; birinci mevki eşe dosta; ikinci mevki kalbur üstünde kalanlara; paradi, kapmasını bilenlere ayrılmıştır. Bundan başka yer ümidine düşenler açık havadan istifade edebilirler...

AĞALARIMIZ EĞLENİYOR!

İstanbul Sergisini dün on ikiyi on beş geçeden on yediyi geçeye kadar üç yüz elli bin kişi ziyaret etmiş; dahilî mamulâtımız namına bol bol hava almışlar, toz yutmuşlardır. Sergi komiserlik heyeti de luna park ziyaretçilerinin haline bakarak neş'eli bir vakit geçirmişlerdir.

Hikâye

Son Macera

Yazan: VİR GÜL

Tavşan Fikrete geçen cumartesi gecesi Suadiye sahillerinde rastgeldik. Ama ne vaziyette? Kendisini tanısanız bile tahmin edemezsiniz. Sızmış yatıyordu. Hem de bir meyhane masasında gazino sandalyasında değil; yerde, toprak üstünde!

Her ne kadar yirminci asır insanı isek de kalbimiz pek katı değildir.

— «Zavallı» dedik. «Üşüyecek!»

— «Uyandıralım...»

— «Uyanmaz ki. Bilmez misin: Fikretin sızması kolaydır, ayılması zordu. Bir tek içse tamamdır zom olur, on tekme atsan oralı olmaz.»

Arkadaşlardan biri: «Bilirim.» dedi, «öyledir. Bir keresinde başından aşağı bir kova su döktük de yine ayılmadıydı.»

— «En iyisi, karga - tulumba edip götürelim» dedim.

— «Nereye?»

Evet, bu sorulacak ve cevabı istenecek bir sualdi.

«— Evini bilen var mı?« diye sordum.

Herkes birbirine bakıştı. Tavşan Fikretle senelerdir arkadaşlık ederdik, içtiğimiz su, yediğimiz halt ayrı gitmezdi. Fakat içtiğimiz su rakiyle beraber, yediğimiz herzeler de aile kapısından içeri girmezdi ki evini, barkını bilelim.

Arkadaşlardan biri:

«Otele götürelim.» dedi.

— Parasını kim verecek?»

— «Ayılınca verir.»

— «Vallahi, dedim. Sen Fikreti bilmezsin? İkinci içtiği rakının bile parasını vermez!» Başkası tarafından getirildiği ve haberi olmadan yatırıldığı otelin parasını mı verecek? Onu geç. Sizi bilmem ama, ben arkadaş hatırı için çiğ tavuk, semiz piliç, yağlı kuzu... Ne varsa hepsini yerim, lâkin böyle bir halt yemem.»

Hepsi de aynı fikirdeydi.

O zaman içimizden başka biri yeni bir teklif ileri sürdü:

— «Sarhoşu meyhane paklar.» dedi. «Şurada bir meyhane vardır. Sahibi iyi bir adamdır. Halden anlar. Ayıldıktan sonra tekrar içer, düşüncesiyle ona peykede muhakkak yer verir. Bizim tavşan da sabahı orada ettikten sonra...»

— «Sonrasını düşünme» dedim. «Güzel bir fikir bu, hadi...»

«Yallah!» dedik, Fikreti karga tulumba edip yola koyulduk.

Arkadaşın bildiği meyhane pek uzakta değildi. Bizim Tavşan, ayakları yerden kesilince, kendine gelir gibi oldu. Anlaşılmaz bir iki şey söylendi. Sonra, havaya kalkıp rahatı bulunca yine kendinden geçti. Hele meyhane peykesine uzatılınca, tam yerini bulmuş gibi, tekrar derin bir uykuya daldı. Rakı kokuları burnuna geldikçe kimbilir ne tatlı rüyalar görüyordu!

Sarhoşa kefil sormuşlar, meyhaneciyi göstermiş diye bir söz vardır galiba. Eğer böyle bir söz varsa ne doğruymuş! Bizim bilmediğimizi Yorgi Dolmazidis biliyordu.

Peykeye bir müşteri yatırıldığını görünce yanımıza geldi. Evvelâ lâkayt, sonra alâkadar bir tavırla baktı:

— «Ben bunu tanıyor», dedi. «Tavşan Fikret değil!»

— «Tâ kendisi», dedim. «Nereden tanıyorsun, barba?»

— «Yaza kadar Sislide meyhane isletiyordum. Oradan tanırım. Evi de bizim ev yanındaydı.»

— «Aman deme!» diye atıldık. «Çabuk adresi ver, götürelim..»

Barba Yorgi: «İyi olur», dedi. «Neden? Sabaka kadar ben burada tutamaz bu mübareği! Birazdan dükkânı kapayıp gidezeyim..»

O zaman saat aklımıza geldi.

— «Saat kaç?»

— «Yarım.»

— «Yarım mı! Eyvah! Son vapur gitti mi dersin?»

Yine meyhaneci bizden çok biliyormuş:

— «Yaz münasebetlen birde bir vapur var», dedi.

Hemen bizim Tavşan'ı sırtladık, doğru bir taksiye, oradan yallah! iskeleye.

Vapurda Fikret biraz kendine gelir gibi oldu. Dalgınlıkla ayıklık arasında:

— «Nereye gidiyoruz?» diye sordu.

Ben kızgınlıktan:

— «Cehenneme!» dedim.

— «Cehennemde ne işiniz var, yahu!» diye söylendi. «Cennete gidelim, cennete!»

Arkadaşlardan biri:

— «Seni bu halinle cennete alır lar mı... Hele mübarek Ramazanda!» deyince Tavşan Fikret yine sesini kesti ve uyumaya başladı.

Köprüden tekrar bir taksi, doğru Şişliye, meyhanecinin verdiği adrese.

Fakat gelgelelim, kapı duvar. Çaldık, çaldık... Açan yok.

Naçar, Fikretin cebine el attık, anahtarını aramıya başladık.

İşin tuhafına bakın ki, o zamana kadar vurdum duymazların şahı olduğunu isbat eden bizim ahbap, cebine el girer girmez birdenbire ayıldı ve can havliyle ayağa fırladı.

Herhalde, içkinin tesiri de geçmiş olacak ki adam akıllı kendine gelmişti. Bizi ayrı ayrı gözden geçirdi. Sonra etrafına bakındı:

— «Ne oluyoruz?» dedi. «Burada ne işimiz var?»

Yarı alaylı, yarı kızgın bir halle cevap verdik:

— «Ne olacağız! Seni evine getirdik.»

Tavşan Fikret bu sefer evvelâ etrafına baktı, sonra yine bizi birer birer süzdü ve, ne dedi, biliyorsunuz?

— «Siz rüya mı görüyorsunuz? Benim evim burası değil...»

— «Değil mi?»

— «Değil ya! Biz şimdi Suadiyede oturuyoruz... Yazlığa gittik..»

Biz: «Meyhaneci söziyle hareket etmenin cezasını görüyor musun?» der gibi birbirimize bakışırken Tavşan Fikret kahkahadan kırılıyordu.

Küçük Valinin maceraları...

Yeni Evliya Çelebi'nin anlattıkları:

Çankayayı Geziyoruz!

Bir Temmuz sabahı. Ankaranın aldatıcı ılık rüzgârlarile kendimi avutmak için balkona çıktım. Elimde dün aldığım bir İstanbul gazetesi var. Onda da Ankaranın havasile ayni sür'atte esen ılık havadisler: Şeker ucuzlamış, bütçede yüz milyon lira tasarruf yapılmış, Çankaya halka açılmış filân...

İşte bu güzel.. Şimdiye kadar yamacında oturmak şöyle dursun, yan gözle bile bakamadığımız tepeye D. P. sayesinde çıkabileceğiz. Hattâ, bizim gibi halk denilen ve aşağıdan yukarıya bir kademe yükselemiyenler, hiç olmazsa seyirci sıfatile içeri girebilecekler...

Hemen giyindim. Birdenbire Milletvekili yahut Bakan olmuşum gibi sevinçle sokağa fırladım. Otobüse atladım. Tuhaf! Birkaç dakika sonra benim, büyüklerimizle ayni seviyeye yükseleceğimi otobüste kimse anlamadı galiba.. Halbuki eskiden Çankaya yolcularına herkes secde ederdi. Ah bu demokrasi... Hiç de hoş şey değil.. Yukarı ile aşağının farkı kalmadı.

Şimdi tepedeyim. Yeşil ağaçların altında terimi silerken arkaya baktım. Aşağıda Ankara minimini binalarile şehir değil, oyuncak.. Hele vatandaşlar o kadar küçük kalıyorlar ki, görünmüyorlar bile... Köşkün merdivenleri başında beni gözlüklü, güler yüzlü bir zat karşıladı. Şalcı Nihat Erim zannederek yüreğim ağzıma geldi. Meğer Keçeci Salih Fuatmış. Kimseyi elinden tutmak âdetleri olmadığı halde beni elimden tutarak: «Sizi ben gezdireyim!» demek lûtfunda bulundular. Saraylar kethüdasının delâletile gezmiye başladık.

Evvelâ yerin dibine geçtik. Kalın bir kasa kapısı gibi ağır, demir bir kapı açıldı. Her tarafın zemini mermer. Camlar toz pembe renkte: Kâinatı pembe görmek için... Ayrıca menekşe rengi ültra viyole ışıklarile aydınlatılmış... Görünmiyen bir vantilâtör vitaminli hava veriyor. Burası sığınak. Topu topu beş yüz bin liracığa malolmuş. Fakat ancak bir tonluk bombalara karşı korunduğu için tabii hemen terkedilmiş.

Saraylar mütehassısı yine kalın, ağır, kasa kapısına benzer bir çelik kapı açtı. Ohhh... Her taraftan son zamanlarda pek moda olan lâtif İskandal kokuları geliyor. Ilık, tatlı bir hava... Burası manej yeri. Sıcak ve soğuk hava tertibatı üç yüz elli bin liracık tutmuş. Lâkin ortalıkta kimseler görünmüyordu. Tasarruf olsun diye seyisler azad edilmiş. Avrupadan bir at muallimi getirilmiş. O da haftada iki gün ders verip gider elbette. Muhterem atlar kâfi derecede terbiyeli oldukları için bütün hizmetlerini kendileri görürler. Bir ihtiyaçları olursa telefonla yukarıya arzederler.

Derken, nazik mihmandarım ayni şekilde muazzam bir kapı daha açtı. Burası harem dairesi olacak herhalde diye düşünüyordum. Dediğim çıktı. İnek ahırı imiş. İki yüz binliracık! Lâkin şimdi o da metrûk...

Saraylar mütehassısı:

— Buyurun, şimdi de yukarıyı gezelim! dedi.

— Aman üstadım, dedim, kerem edin! Hayvanatın nasıl yaşadığını gördükten sonra insanları meraka cesaret edemiyorum!

Şehre dönerken, bütün o yüz bin'eri çuval çuval sırtıma yüklemişler gibi terli ve yorgundum.

— Eğer kabaksa para vermem!

— Aman bayım, şimdi kabaklar daha çok para ediyor!

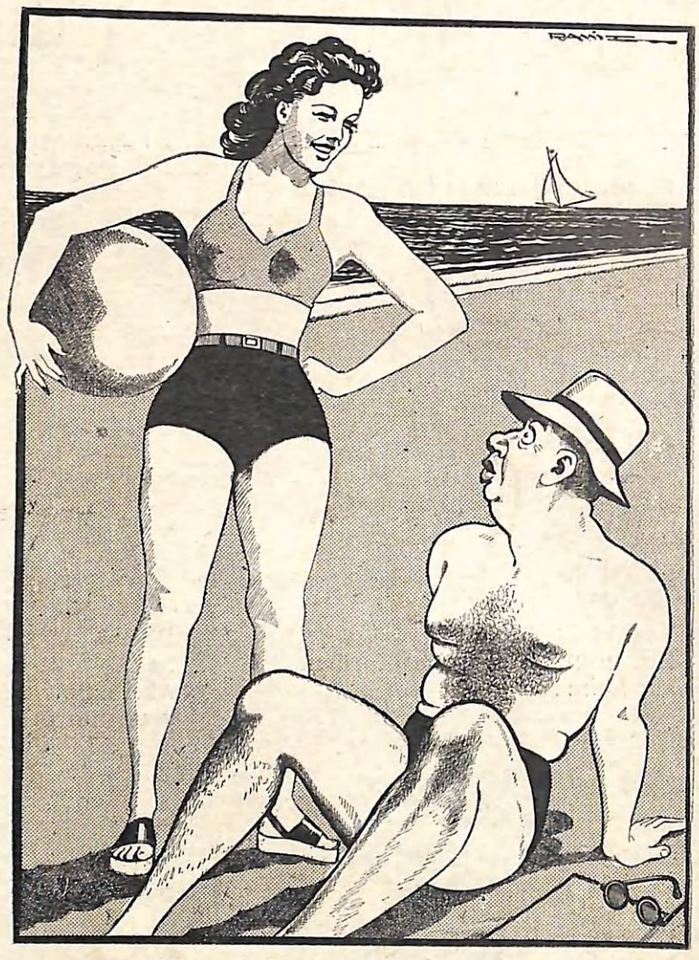

Kadın — Yüzmiye geldim..

Erkek — Bırak oynıyalım, yüzüp de ne yapacaksın?

Kadın — Ne yapacaksın olur mu? Kış için kendime kürk yaparım!

KARI KOCA HİKÂYELERİ:

İHSAN

Lûtufkâr zevce kocasına sordu:

— Yıldönümümüzde ne istersin?

Erkek cevap verdi:

— İhtifallerde daima olduğu gibi: Beş dakika sükût!

MECBURİYET

Evlilik taraftarlarından biri yine dâvasını müdafaaya çalışıyordu.

— İstatistikler gösteriyor ki, dedi, evlilerin icat kabiliyetleri fazladır.

«Bekârlar Kralı» unvanile meşhur olan Ahmet Koçer bunun izahını yaptı:

— Zavallılar mecburdurlar da ondan.

TALİH

Evlilikte talih meselesinden bahsediliyordu. Herkes türlü fikir dermeyan etti.

Nihayet Hayri Osman fikirini söyledi:

— Bence evlilikte talih insanı mesut edecek kimseyle evlenmek değil, bedbaht edecek kimseyle evlenmemektir.

KİNİNLİ
GRİPİN
BAŞ. DİŞ. NEZLE. ADALE. SİNİR
ROMATİZMA ve bütün ağrılara karşı
GÜNDE 3 KAŞE ALINABİLİR.

Çömezin Röportajları: 209

Çömez kokteyl yapıyor!

Çizen: Ramiz

— Sıcaklara karşı ne tedbir alıyorsunuz?
— Anadolu Ajansının haberlerini dinliyorum!

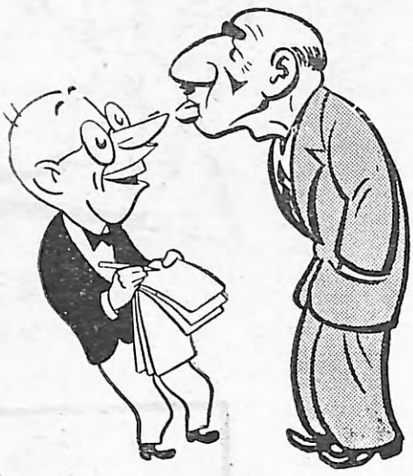

— İstanbul Sergisini gezdiniz mi?
— Ben sinirliyim. Doktor müsaade etmiyor!

— Otomobil almışsınız diye duydum, neden?
— Kabahat ölende de ondan!

— Yazlıktan çıkmışsınız, öyle mi?
— Biz çıkmadık, misafirlerden yer kalmadı!

— Demek Af kanunu sizi üzdü ha?
— Akıl edip daha evvel suç işliyemedim diye üzüldüm!

— Nasıl eğleniyorsunuz?
— Eğlence yerlerine gidenlerin haline bakarak!

— Hem Demokratsınız, hem de İnönü'nün C.H.P. Başkanlığından memnunsunuz ha?
— Elbette... O Başkan olduğu için biz kazandık ya!

— Finlandiyalı güreşçileri iyi temizliyoruz, değil mi?
— Evet. Fin hamamı az gelmiş olacak ki bizimkileri denediler..

— İstanbulun susuzluğundan şikâyetçi misiniz?
— Hayır, ben sulularından şikâyetçiyim!

Geçim Albümü

Yakında çıkacak!

Sene 1 Sayı 7 7 Temmuz 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddi gazete

PERİ

Bayram sayısı fevkalâdedir.

Sanki yedim camii

Bilir misiniz? İstanbulun böyle meşhur bir camii vardır. Yaptıran - Allah rahmet eylesin - bir yere para sarfedeceği zaman «Adam, san ki yedim!» der, o parayı bir köşeye atarmış. Ömrünce biriktirdiği para ile o camii yaptırmış. Adına da öyle demiş işte...

Bizim Babıâlide de bir sanki yedim medresesi vardır. Bu medreseyi emsalsiz bir tasarrufla tesahüp eden gazetecilerin piri Hakkı Tarık Us hocamız, ayni felsefeyle sanki yedim diyerek bir zaman «Vakıt» gazetesini bile çıkarmıştı. Hattâ gazetenin adını «kuruntu» yerine «Kurun» şekline de sokmuştu.Şimdi bizim üstad, sanki yedim medresesinin bir hücresinde hesaplar ve kitaplar arasında dört devredir her vesoileyle adaylığını koyduğu Milletvekilliğinden uzaklaşmış gibi görünüyor. İhtimal sanki milletvekiliyim deyip Partisinin iktidarı kaybettiğinden bile şüphelenmektedir. Zira, Kurultayda dokuz saat on iki dakika bilâfasıla süren beyanatında alenen:

— Halk Partisi iktidarı fiilen elinde tutmaktadır. Size rakamlarla isbat ederim. Demokratlar görünüşte hükûmeti ele geçirmiş bulunuyorlar! demiştir.

Bu sanki yedim iktidarı, yaşına rağmen üstada hoş geliyor olmalı. Rakamlara gelince, dört yüz seksene nisbetle elliyi bile bulmıyan Halk Partisi Vekili herhalde ayni vehme kapılmasalar gerektir.

Zira, sanki yedim iktidarile insan ancak kendi kendini avutur. Hemen Allah sahicisini nasip etsin!

* *

YANGIN

Yeniköyde, Sipahiocağı nam kumarhanede yangın zuhur etmiş; dedikodusu hâlâ bastırılamamıştır. Nüfusça zayiat yoktur. Çünkü tedarikli heyeti idare, Sipahiocağının atlarını alarak sağ salim Üsküdara geçmişlerdir.

Türkiye Kore harbine katılmağa karar verdi

Türkiye, hür ve müstakil bir devlet olan Kore'nin komünistlere esir olan Koreye karşı mücadelesinde fiilen yer almıya karar vermiştir. Meşhur Milletvekili Senihi Yürüten'in oğlu Tevfik Yürüten bu kere beş yüz gönüllü toplamıştı. Gönüllüler dün, visamiral Abidin Dav'erin kumandasında bir muhriple deniz yolundan Kore'ye hareket etmişlerdir. Onlar varıncıya kadar savaş bitmezse zaferle döneceklerine şüphe etmiyoruz.

REFİK HALİT KARAY

Eskiden Karakayışken sonradan namını tebdil ederek Karay olan Refik Halit, bu sefer adının gazetelerde sık sık kalay şeklinde çıkarak âdeta kalaylanmaktan şikâyete başlamıştır. Terbiyesile hâlâ milleti güldüren Nasrettin Hoca gibi, eskiden yaptıklarile, şimdi de adıyla güldürmekte devam eden usta mizahçımızın yukarıda başını taştan taşa vurduğunu görüyorsunuz. İlgililerce gerekli tedbirler alınmaktadır.

EKSİK OLMASINLAR

Yeni Tekel Bakanı, Umum Müdürlüğü teftiş ediyordu. Kadroyu gözden geçirdikten sonra:

— Ne kadar çok müdür muavini, şef, şef muavini var! diye hayret etti. Bunlar ne iş yaparlar?

Umum Müdür cevap verdi:

— Merak etmeyin, efendim, işsiz kalmazlar. Birbirlerine daima iş çıkarırlar...

YENİ BİR FİLM

«Cahide Sonku» firması tarafından yeni bir film çevrilmiye başlamıştır. Memleketimizde büyük bir şöhret yapmış olan Mısır filmi «Aşkın gözyaşları»na nazire mahiyeti taşıyan bu filmin adı «Reşadın gözyaşları» olacak, mevzuu da mahkemelerde ağlamayı itiyat edinen suikast ihbarcısı Reşat Aydınlının yürekler acısı macerasından alınacaktır.

HAZIRLIKTA

İki haftadanberi Meclise takrir vermediğinden dolayı gazetelerde ismi ve resmi geçmiyen Tekirdağ Milletvekili Şevket Mocan dostumuza Sümerbank İzmit Kâğıt Fabrikası tarafından hizmetlerine bir cemile olmak üzere bir ton takrirlik kâğıt gönderilmiştir. Sayın arkadaşımız, Meclisin tatilinden evvel vereceği ormanlar hakkındaki 217 nci takririni hazırlamıya başlamıştır.

MÜSTAKBEL TEKEL BAKANI

D. P. nin Dışişleri Bakanının, sonraki kabinelerde tütün tiryakiliği dolayısile Tekel Bakanlığına talip olması üzerine C.H.P. kendisine Reşat Nuri Güntekini rakip olarak şimdiden yetiştirmiye başlamıştır.

Üstad, Köprülüye taş çıkaran bir pozda görülüyor.

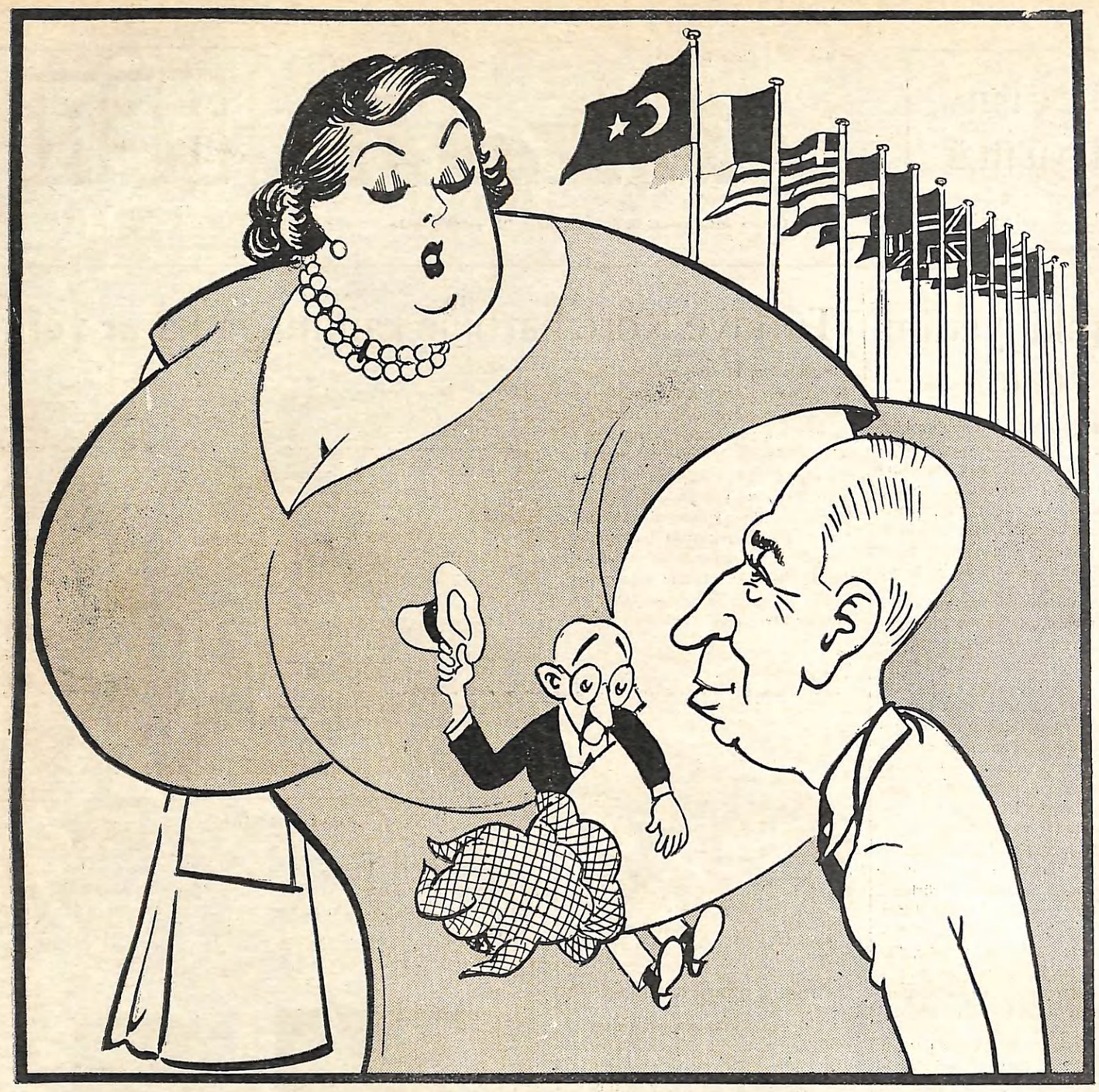

Tombul Teyze bebek sergisinde:
Nedim Akçer — Teyze, bu ne bebeği?
T. T. — Gözümün bebeği!

Tek Keramet

Vîran ma'mûreler

Nesîmin feyz-i lûtfundan cihan yekser bahâristân
Bahârın neşvesinden sahn-ı sahrâlar nigâristân

Güzeller devre çıkmış şâd ü handan mest ü müstağnî
Güzeldir seyri ammâ nısfı gülşen nısfı hâristân

Habeşten bir mücessem levhadır ba'zan yanık yüzler
Tüter ba'zan bakarsın pembe tenlerden Macâristân

Sanırsın bir mükedder çehre yok sâhilde dâhilde
Sezâdır şehr-i İstanbûla dersen bahtiyâristân

Fakat gel gör ki uymaz şekli asla halb-i vîrâna
Derûnen pür sefâlet zâhiren lâkin kibâristân

Şimâl iklîmimizden yükselirken açlık âvâzı
Kulak ver şarka susmuş dinliyor gûyâ mezâristân

Temennî eylerim Haktan Demokrat - Parti devrinde
Neşât - âbâda dönsün bir ayâğ evvel bu zâristân

Ozân elbet bahâristân olur mahzun gönül bir gün
Bugün bir harfinin farkiyle olmuştur Bayâristân.

AKILLI OZAN

FIKRALARI

HARARET!

Sıcaklarla beraber kadınların da açılıp saçıldıkları bu günlerde yine kıyafet meselesi bahis mevzuu oluyordu:

Kadınlarından biri hemcinslerini müdafaaya geçerek:

— Ne yapalım, dedi. Sıcağa tahammül edemiyoruz. Arkamıza biraz kapalı bir şey giysek derhal hararet basıyor!

Orada bulunanlardan defterdarlık muhasebe müdürü Tevfik hemen atıldı:

— Evet ama, hanımefendi, siz açılıp saçılınca da bizi hararet basıyor!

SEBEP?

Aile meseleleri konuşuluyordu. Biri:

— Çocuk evin bağıdır diye beylik bir lâkırdı edince Müzeyyen Senar Işıl cevap verdi:

— Öyledir. Çocukların meşgalesinden karı-koca birbirleriyle kavga etmeye vakit bulamazlar!

MAAZALLAH!

Aktör üstad Raşit Rıza eski hâtıralarını anlatıyordu:

— Bir gün «Romeo ile Juliet» temsilinde Romeo rolün deyim. Temsil icabı öldüğüm zaman bu rolü öyle «canlı» bir şekilde yaptım ki seyircilerden biri beni sahiden öldü sanıp bayıldı.

— Kimmiş bu hassas insan? diye sordular.

— Terzim!

İKTİSAT

Yeni Milletvekillerimizden Manisa Milletvekili muzaffer Sayman'ın seçimden sonra da bir yerde nutuk söylemesi icap etmişti. Kürsüye çıktı:

— Vatandaşlar, dedi. Hükûmetimiz herşeyde iktisada karar vermiştir. Vaktinizi ziyan etmemek için sözlerime burada son veriyorum.

MİSAL

İmtihanda çocuğa sordular:

— Yırtıcı bir hayvan söyler misin?

— Aslan

— Daha yırtıcı bir hayvan?

Çocuk gözünü kırpmadan devam etti:

— Kızgın bir aslan!

GEÇMİŞ OLSUN!

Fener - Galatasaray maçından sonra stadyomdan çıkıyorlardı. Biri:

— Tuhaf değil mi? dedi. Sahada bir takma dişle bir de pabuç bulunmuş...

EZBERE

Sordu:

— Horoz öterken neden gözlerini kapar?

Yeşim Güvemli hemen cevap verdi:

— Ezbere bilir de ondan!

MUVAFFAKİYET

İki zengin, muvaffakiyetlerinden dolayı kendilerini medhediyorlardı.

Biri:

— Düşün, birader, dedi. Ben İstanbula geldiğim zamanda ayağımda ayakkabı yoktu.

Öteki güldü:

— O bir şey mi! Ben çırçıplaktım.

— Yok canım? Nasıl olur?

— Evet... Burada doğdum!

UYUYAN GÜZEL

Doktor:

— Uyku güzelliğin en büyük yardımcısıdır, diyordu.

Âliye Bilen bunu öğrenince:

— Ya! Öyle mi? diye haykırdı. Desenize bizim hizmetçi kız muhakkak güzellik müsabakasına hazırlanıyor!

KADINA HAS

İmtihanda öğretmen sordu:

— Fiiller kaça ayrılır?

— İkiye: Dişi, erkek!

— O da ne demek? Dişi fiil olur mu? Misal ver bakayım.

— Meselâ tahakküm etmek, efendim!

MERHAMET

Genç kız, delikanlının ilânı aşkını uzun uzun dinledikten sonra:

— Vallahi, şekerim, dedi. Seni severim. Sana karşı hiçbir hıncım, garazım yok... Evlenirsem sana yazık etmiş olmaz mıyım?

İYİ Kİ...

Kızlar, açık saçık elbiselerile dolaşırken haminnelerine nisbet veriyorlardı:

— Sizin zamanımızda böyle elbiseler yoktu, değil mi, haminne?

İhtiyar kadın derin derin içini çektikten sonra cevap verdi:

— Şükredin ki yoktu. Olsaydı siz şimdi en aşağı beş, on yaş büyük olurdunuz...

HÜSNÜNİYET

Salamon, drahomasına göz diktiği Raşele bir gün bir sicim parçası uzattı:

— Bu, kolyenin ipliği, dedi... Belki bir gün incilerini de hediye ederim...

AYI!

Meşhur mizah üstadı Ercüment Ekrem, aynı zamanda dehşetli atıcıdır. Hattâ Meşhedi Arslan peşinde romanı kendi başından geçen hâdiselerle doludur. Geçen gün misafirlerine yerdeki ayı postunu göstererek:

— Bu ayıyı Afrikada vurmuştum, dedi.

Hayret ve itiraz ettiler.

— Afrikada ayı bulunmaz!

Ercüment Ekrem güldü:

— Ayı bu, birader! Oranın Afrika olduğunu ne bilsin.

CEVAP

Mesut (yani yeni) evlilerden biri halinden pek memnundu:

— Dünyada evlenmekten daha zevkli ne vardır? diyordu.

Ezelî bekârlardan Şevket Mocan cevap verdi:

— Evelnmemek!

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 209

PERİ

Plâj sayısını

Muhakkak görünüz! Mest olacaksınız!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

Kız — Ahmak ıslatandır, aman dikkat et!